אלא למאן דאמר שני כתובים כו׳. מובא כתיבי אלא כל הגהו דרבקה חשיב להו כחד וכן הגהו דיהודה כחד:

עזים העזים. *מימה דבחד מיעוטא סגי וכן לקמן בסוף פרקין (דף קיב) גבי תרומה הדשן: **קסבר** שמואל איסור חל על איסור. בחנם מוחק בקונטרס זאת הגירסא דלהכי קאמר דקסבר שמואל איסור חל על איסור *דאי הוה ס״ל בעלמא דאין איסור חל על איסור אלא הוה ילף מהכא לא הוה מפיק חלב ומתה תרוייהו מחד קרא אלא הוה מוקי קרא בדמי ולמאי דמשני בסמוך דבעלמא קסבר אין איסור חל על איסור נפקי תרוייהו מחד קרא כדפירש בקונט׳ משום דתרוייהו מין נדי הם: **דם** לאו נדי הוא. ואם תאמר מכל מקום לא אמעיט אלא מנדי וי״ל דאפילו לא הוה כתיב אלא לא תאכל בשר בחלב אמו הוה ממעטינן דם דלא איקרי בשר כדאמר בפ׳ כל שעה (פסחים דף מ״ב:) כשהותרה נגלה היא וחלבה ונידה אותרה אבל דמה לא קאמר שהותרה דלאו בכלל נגלה היא: **ושאני** הכא דרבי רחמנא נדי. אי לאו נדי לא הוה ילפינן שיאול איסור בשר בחלב על איסור חלב מדאמרינן סוף פרק גיד הנשה (לעיל דף קא.) והא דאמר בפ׳ גיד הנשה (לעיל דף קא.) דאיסור מרפה חל על איסור אחר מידי דהוה לאיסור חלב אע״ג דאחר מן התורה מטמא מ״מ כיון דחלב בכרת ואפ״ה חיל עליה כל שכן אחר מן התורה: כיון דסופיט להביא במשמע ״נדי״ אף מגל ומלה דאמרן לעיל ומדכתב ״נדי״ לדרשה אחרי״ לחלב ומתה לאשמועינן שיהא איסור חל על איסור ואיסרנו לו תרוייהו דהא מין נדי הן והי מיעיטו מפקא ליה נשליל אחר למעוטי טמאה ולקמן נמי בשמעתין אמרינן שאני הכא דרבי רחמנא נדי אלמא איסור חל על איסור לשמואל הכא ״מנדי״ נפקא ליה מריבויא והא דאליך לקמן ״וסבר שמואל איסור חל על איסור״ הא קשיא ליה דמדקבי שמואל חלב ומתה אלמא איסור חל על איסור: דם ושליא. לא בעיא קרא למעוטיהו דהא לאו גדי הוא ומהיכא תיתי לאיסורא: ומתו בו. בשאוכל תרומה בטומאתה גופו כתיב דהא לעיל מיניה כתיב איש איש מזרע וגו׳: פרט לו׳ ס׳. אלמא לא אתי איסור טומאתה הגוף קשיא במיתה בידי שמים ואיתיל אליסור בתרומה ועומדת עליו באיסור עשה כדמפרש בגמ׳ הערל (דף עב:) ״מבשרך״ מאכלנו״ אלמא והטהור דמשמע טמא וטהור אוכלין בקערה אחת בשר פסולי המוקדשין לאחר פדיונן דאין בהן איסור טומאה וכתיב מאכלנו-לזה ולא לאחר כלומר בזה התרתי לטהור לאכול עם הטמא ואע״פ שאוכל בשר טמא שמותר לאכול פסולי המוקדשין בין בטומאת הגוף ובין בטומאת עצמן אבל בתרומה לא התרתי לך לאכול בטומאת עצמה ולא הבא מכלל עשה עשה אבל אוכל תרומה בטומאת הגוף מפורש בו לא תעשה דכתיב בקדשים לא יאכל וכתיב בתרומה ובא השמש וטהר ואחר יאכל וגו׳ ומוקמינן ליה בתרומה ביבמות (דף עה:): ס״ע. בעלמא סבר שמואל איסור חל על איסור ואפ״ה אמר דרבי רחמנא ״מנדי״ נפקא ליה דאי לאו הכא דגלי רחמנא ״ומתו בו״ כי יחללוהו״ והכע״ל בעלמא קסבר אין איסור חל על איסור ואפ״ה אמר דרבי רחמנא ״מנדי״ נפקא ליה מריבויא והא דרביה: הא דרביה. דרבי ״אלעזר אומר לעולם שמואל אומר וכל היכא דקאמר משום פלוגי לא שמע מפיו אלא מפי אחרים״ שאמרו מפיו ושמואל לא רואה אם רבי ״אלעזר מימיו דר׳ ״אלעזר בחורבן היה (גיטין דף ט.) מתלמידי רבן יוחנן בן זכאי ושמואל מדורות האחרונים היה בסוף שנותיו דרבי״: שלא הביקה. לא יולדה מעולם ויש לה חלב כשהיא קרובה לימי לידתה מי דייקינן אמו שהיתה אמו כבר או לא: חד אמר טקה. קס״ה דאקילא קאמר *(והס) התרו בו משום בשר בחלב: אין איסור חל על איסור. ולא נפיק מקרא דלעופיה, וקרא יתירא ליה לן לרבוי דאיכא למימר חד לרבוי שליל אחת דחד איסור הוא דאיכא ואחד למעוטי שליא אחת דלא ס״ל פירשא הוא ובעי קרא למעוטי, דאילו למעוטי דם וטמאה לא איצטריך דכיון דאין איסור חל על איסור מהיכא תיתי לן דליתסרו דבעי למעוטינהו: כי פליגי לחבול. שהרי החלב וכל שאר איסורין לא נאסרו לבשל אלא בשר בחלב הלכך נדי בשול אין כאן אלא איסור בשר בחלב: ומר

כאן. פירש לך הכתוב שגדי זה מעוזים היה: הא. אם לא פירש יש במשמע לא שאר בהמה מדאיצטריך ביה לפרושי: ומינה. נזירה שזה מיניה מה גדי האמור כאן-מעוזים אף גדי האמור בבשר וחלב עזים הוא: תרי מיעוטי כתיבי. ה״א דכתיב בכל חד מיעוטא הוא: אמר שמואל. קרא יתירא כתיב לדרשה ודרשינן להו ולקמן פריך אלא קראי כתיבי ושמואל שיתא דרשי: לרבות את החלב. שאם בשל חלב בחלב ואכלו שובר משום חלב ומשום בשר בחלב: אם המתה. שאם בשל בשר נבלה בחלב ואכלו עובר משום בשר בחלב ואף על גב דבעלמא אין איסור חל על איסור וכאן הרי קדמו איסור חלב ואיסור נבלה לאיסור בשר בחלב, אחת קרא ודרשינהו: להוציא את הטמאה. בשר בהמה טמאה שבשל אפילו בחלב בהמה טהורה: ולא בחלב זכר. שהיה לו חלב מועט מן הדדים כגון אם נשחטה ויש לו דדים: ולא בחלב שחוטה. דאע״ג דמעט הרלויה להיות אם ולא משנשחטה: בחלב אמו. משמע שלא נאסר חלב אמו ממין שנאסר בשר וגדי הא לאחרבאי ביה כל בהמה טהורה ולא טמאה הלכך חלב כגדי דהא אמו כתיב וקא ממעט חלב טמאה אפילו הבשר טהור: איסור חל על איסור. אמי שמעתי דגרס ליה והכי פירושו איסור חל על איסור ולא לאטרויי קרא לא לחלב ולא לאמה: מחד קרא. כלומר מהאות קרא דאתא לגופיה נפקי דאם בשל חלב או בשר נבלה בחלב אף הם במשמע וקשיא לי הא דאמרינן לקמן בפירקין (דף קמ.) גר״מ משום דאית ליה איסור חל על איסור מייתרי ליה סולהו תלתא גדי לדרשה ואמרינן חלב ומתה לא לריבוי קרא והכא לשמואל נמי דאית ליה איסור חל על איסור אמרינן חלב ומתה מחד קרא נפקי ולא מייתרי סולהו אלא תרי ונרבה בעינני דלא גרסינן להאי ״קסבר שמואל איסור חל על איסור״ אלא הכי גרסינן חלב ומתה מחד קרא נפקי כו׳ דסולהו תלתא גדי מייתרי לדרשה דהוה ליה למיכתב לא תבשל בחלב אמו כל מי שיש לו חלב אם בהמה

[שי׳ פוס׳ יומא פ. ד״ה פרי ומס״ם כלמן]

פיי׳ רש״ל

[קב א מיי׳ פ״ט מהל׳ מאכלות אסורות הל׳ ג פוס״ע ריד סי׳ פז סעיף ב:]

[קג ב ג ד ה ו מיי׳ שם הל׳ ז ז פוס׳ ע״ש שם סעיף יז:]

[קד ז מיי׳ פ״ז מהלכות מרוצח הל׳ ח:]

נוסא דגרות מהא דכתיב: ״גדי״ ״בחלב אמו״

[קה ח מיי׳ פ״ט מהל׳ מאכלות אסורות הלכה ז:]

נוסא ד״ה דגרס ליה מאמר טמאל בעינן איסור חל על איסור מצד אי אמר דאיסור הטר בחלב חל על נבילה וחלב אבל מצד ב׳ סברי טמאל דבעי טמא טאמר תרומה איסור טומאה בעינן איסור חל על איסור מבנה

[יבמות יג:]

[ניל מרבא]

[ניל אליעזר]

[ניל אליעזר]

[ניל אליעזר